

Vajta

Prica

Jednom su se vidjeli, jedan tren,
pogledi im zastali i to je sve,
a ljubav se je rodila kao stih,
i nikad nije prestala izmedju njih.

Dosao je jedan dan i rekao njoj,
hocu da te vodim u svoj dom,
idi pitaj majku da li mozes poc,
ako kaze da si mlada
cekacu i opet doc.

Majko da li mogu poc tu je dragi moj,
htjela bih da idem s njim u njegov dom,
prsten mi je donio i nesto jos,
jednu sarenu maramu i jedan bros.
Nemoj kceri mlada si bar godinu jos,
vrato prsten i maramu i mali bros,
ako te voli cekace dragi tvoj,
onda nek te vodi u svoj dom.

Prodje jedna godina dosao je on,
dosao da vodi dragu domu svom,
al sad otac neda i strogo kaze njoj,
mlada si da ides a mlad je i dragi tvoj.
Ona nije cekala posla je dragom svom,
rekla mu je vodi me u svoj dom,
sarenom je maramom suze brisala,
ljubila je prsten i na majku mislila.
I tako su zivjeli i zivot je bio fin,
ljubav jos veca postala i rodio se sin,
al jos jedna zelja u srcu ostala,
sina da joj vide njen otac i majka.

On je sina uzeo i posao na put,
pjesme mu je pjevao dok je plakao i bio ljut,

a kad su ga vidjeli otac i njena mati,
on je sina uzeo brzo kuci da se vrati.
Pred kucom mnogo ljudi, zene u crnini sve,
sa suzom su mu rekli da nema vise nje,
da teska bolest dosla je u njegov dom,
ljubav mu je uzela ,na putu je bio on.
Uzeo je sviralu i zasvirao na nju,
pjesme o svojoj ljubavi koje nema vise tu,
a ljubav se je rodila kao stih,
i nikad nije prestala izmedju njih.